

CANTEM A LLEDONERS

Un relat de: [aurora marco arbonés](#)

CANTEM A LLEDONERS!!!

A dalt del turó, terra erma, estèril,
cuita pel tòrrid sol de l'estiu.
Ni un sol arbre per verdejar el paisatge,
ni un ocell que esberli el silenci colpidor.
Però el groc floreix en tarda blava,
el groc que ens agermana i ens convoca
a un ritual musical i solidari
a favor d'una justícia desterrada.

A baix, edificis que empresonen vides
algunes culpables, d'altres innocents:
com la dels nostres companys mai oblidats,
elegits per la veu del poble,
que és la veu de Déu.

L'emoció és al cor i fins i tot als ulls
quan els càntics s'enlairen cap al cel compartit
entre aquells que canten i els que les veus escolten.
Silenci al pati de murs inexpugnables,
quietud respectuosa, curiositat creixent
en veure un testimoni tan tenaç i fidel
envers uns presoners que comparteixen cel•la.

Fem sentir les nostres veus amics,
fem sonar els timbals!!!
Fins que caiguin les muralles de la infàmia
sobre la vergonya dels opressors.

Aurora Marco i Arbonés
12 Agost 2018